

עת"א 38516/08/16 - א א נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 38516-08-16 א' נ' ועדת השחרורים ואח'
29 נובמבר 2016
לפני:
כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטין
כב' השופטת דבורה עטר
העותר א א

נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

העותר ובאת כוחו עו"ד רויטל בן שבת-כץ

ב"כ המשיב 2 עו"ד טליה קלמרו

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר שני למשך 25 שנה בגין רצח על רקע הפרעה נפשית חמורה, שוד והצתה כלפי המנוחה, שעמדה בראש עמותה שעזרה לנזקקים, כאשר יחד עם אשתו קשרו קשר לרצוח אותה ולשדוד את רכושה.

על פי עובדות כתב האישום בת"פ 101/95 (בית המשפט המחוזי חיפה) שערעור על עונשו נדחה בע"פ 2424/97, העותר והנאשמת הנוספת הגיעו לביתה של המנוחה, כשהעותר נושא סכין על גופו, ובעוד הוא ואשתו שוחחו עם המנוחה על בעיותיהם, דקר אותה העותר מספר דקירות, חנק אותה בחוט חשמל ודקר אותה פעם נוספת בחזה.

לאחר מכן קרא העותר לנאשמת, שכיסתה את המנוחה בבגדים וסמרטוטים, לקחו תכשיטים וכסף והעותר הצית את הדירה.

העתירה מכוונת כלפי החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 27.6.16 שדחתה את בקשת שהעותר לשחרור על תנאי, ולא בלב קל, בתנאי התוכנית השיקומית של מרכז "התחלה חדשה" שהוצגה בפניה ובפנינו.

ב"כ העותר טוענת בכתב העתירה ובטיעוניה בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר התעלמה מההליכים הטיפוליים שעבר

עמוד 1

העותר במהלך מאסרו, שהם ההליכים המירביים לגביו, שכן על פי חוות דעת גורמי הטיפול הוא אינו יכול להשתלב באגף השיקום בשל מצבו הלבבי, כפי שעולה מסיכום המחלה של בית חולים בלינסון שהוצג בפניו.

ב"כ העותר טוענת כי משכך הם פני הדברים אין לזקוף לחובתו את אי שילובו של העותר באגף השיקום, כפי שסבורה גם רש"א שעליו להשתלב בטרם תשקול הגשת תוכנית טיפולית לגביו שכוללת הוסטל.

ב"כ העותר מצביעה על התנהגותו התקינה של העותר במהלך מאסרו ובאשר למידעים שהוצגו בפני הוועדה ובפנינו, טוענת ב"כ העותר שלא מדובר במידעים מהזמן האחרון יחסית, העותר יוצא לחופשות ללא בעיות, למעט חופשה אחת שאת תנאיה הפר על מנת לסייע לחמותו.

ב"כ המשיב מתנגדת לשחררו המוקדם של העותר וטוענת כי תוצאות האבחון הפסיכו דיאגנוסטי שנערך לעותר בתחילת שנת 2015 ועמדת גורמי הטיפול ומב"ן בכל הקשור להליכים הטיפוליים שעבר העותר, ולתכונותיו האישיות, מלמדת כי לא ניתן לשחרר את העותר על תנאי שכן אלה לא הפחיתו את מסוכנותו.

עוד טוענת ב"כ המשיב כי יש לבחון את התנהגות העותר לאורך כל מאסרו ועל פי המידעים ודו"חות המשמעת, גם אם הם לא מהזמן האחרון, לא ניתן לשחרר את העותר על תנאי שכן אלה מלמדים על התנהגות אלימה וכוחנית מצידו של העותר.

באשר למצבו הרפואי של העותר טוענת ב"כ המשיב כי מצב זה איננו השיקול היחיד שמונע את שילובו של העותר באגף השיקום ובהוסטל, שכן מדו"חות גורמי הטיפול עולה שלא ניתן לשלבו באגף השיקום גם בשל קווי אישיותו ומצבו הנפשי כמתואר בדו"חות.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי לא התעלמה כלל ועיקר מהתוכנית הטיפולית של מרכז "התחלה חדשה" שהוצגה בפניה ובפנינו אך נתנה עדיפות, ובצדק, לעמדת גורמי הטיפול ולעמדת רש"א בכל הקשור להליכים הטיפוליים שעבר העותר ולהיותו ראוי לשיקום כאשר לא השתלב באגף השיקום, גם אם הדבר נובע בעיקר ממצבו הלבבי.

כך גם היה בפני הוועדה המידע שהוצג בפניה ובפנינו מפי ב"כ העותר, אשר לא נסתר בפני הוועדה ובפנינו על ידי נתונים שלא הובאו על ידי ב"כ המשיב, ואנו יוצאים מתוך הנחה שהדברים שנטענו בעניין זה נכוחים.

הוועדה הסתמכה על דו"ח האבחון הפסיכו דיאגנוסטי שנערך לעותר ביום 1.3.15 שבסיכומו נכתב כי אמנם העותר מראה שיפור ניכר במצבו והתנהגותו בשנים האחרונות ויוצא לחופשות ללא חריג אך אישיותו אינה יציבה דיה, יכולתו להכיל תסכולים אינה גבוהה, ושחווית דחייה מצד גורמי טיפול או סמכות יכולה לגרום לו להתדרדר ולנהוג באופן בלתי צפוי. יתכן וחוויה שכזו תורמת לפגיעה בבחון המציאות של העותר, בשיקול דעתו ובכניסתו לעמדה פרנואידית.

בסיכום האבחון נכתב כי ממצאיו מצביעים על הפרעת אישיות עם קווים אנטי סוציאליים, כאשר העותר חווה אכזבה

בקשרים עם אחרים מצבו מתדרדר ואז תיתכן פגיעה בשיפוטו והוא מסוגל לנהוג באלימות, כפי שנהג בעבר וכפי שנהג באירוע נושא מאסרו.

עמדת המבחן הפסיכו דיאגנוסטי נתמכת בעמדתם של גורמי הטיפול ושל רש"א, כפי שהוצגה בפני הוועדה ובפנינו, לפיה אמנם העותר היה דמות משמעותית בקבוצת סיפורי חיים לאסירי עולם שבה השתתף אך הוא התקשה להתמסר להליך הקבוצתי והביע עמדות ביקורתיות כלפי הקבוצה, בהשוואה לקבוצות אחרות שבהן השתתף קודם לכן.

גורמי הטיפול לא המליצו על שילובו של העותר באגף השיקום בשל מצבו הרפואי שלא מאפשר עבודה מאומצת אך גם בשל האבחון הפסיכו דיאגנוסטי ומרכיבי אישיותו, כפי שמתוארים באותו אבחון.

על פי חוות דעת רש"א שהוצגו בפני הוועדה וצורפו לעתירה ולכתב התגובה, עולה כי היא מייחסת חשיבות לשילובו של העותר באגף השיקום, דבר שמהווה אינדיקציה ליכולתו לתפקד ברמת עצמאות גבוהה תחת פיקוח אינטנסיבי, לנוכח מאסרו הארוך, אופי העבירות נושא מאסרו, דפוסי אישיותו וממצאי האבחון.

גם אם העותר אינו יכול להשתלב באגף השיקום בשל מצבו הלבבי, אין בכך כדי להעיד על הפחתת מסוכנותו ובהעדר ראיה להפחתת המסוכנות, מבלי שאנו מתעלמים מתפקודו התקין לעת האחרונה במאסרו, לא ניתן לומר שהוא ראוי לשיקום וששחרורו על תנאי לא יסכן אחרים.

לאור כל האמור לעיל, החלטת הוועדה, גם אם נתקבלה שלא בלב קל, היא החלטה סבירה ומוצדקת שאינה מצדיקה התערבות ערכאה שיפוטית.

חרף דחיית בקשת העותר להשתלב באגף השיקום, מן הראוי ששב"ס יפנה את עניינו לחוות דעת קרדיולוגית על מנת שיהיה בניה מידע רפואי אמין באשר ליכולתו של העותר להשתלב באגף השיקום בתנאי העבודה באגף.

אנו דוחים את העתירה.

<#3#

ניתן והודע היום כ"ח חשון תשע"ז, 29/11/2016 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

דבורה עטר, שופטת

**ד"ר שמואל בורנשטיין
שופט**

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**